

MÉG NEM KÉSŐ...

felhívás a Székesfehérvári Nemzeti Emlékhely érdekében

Hosszú ideje kívánjuk sokunkkal együtt, a székesfehérvári Nemzeti Emlékhely ügyének végleges, megnyugtató megoldását. Mi, akik építésként ebben a városban dolgozunk, és a Fejér Megyei Építészek Kamarája tagjai vagyunk, az alábbiakban adjuk közre véleményünket a megvalósítani kívánt tervről:

A Székesfehérvári Nemzeti Emlékhelyet az építész szakma és a civil szervezetek álláspontjának figyelmen kívül hagyásával kívánják átépíteni, miközben korábban több fórumon hangoztattuk határozott szakmai ellenvéleményünket az érdekeltek számára.

A jelenlegi terv tervezőjének kiválasztása és megbízása a vonatkozó jogszabályok megsértésével történt, miközben a tervezés programja a mai napig kiforratlan, előkészítetlen. A mű az alázat teljes hiányában fogant. Ha megvalósulna, azzal egy újabb gigantikus, élősködő torzszülött jönne létre, felülmúlva a korábbi „vashangár-vashernyó” dicstelen pályafutását.

Ellenérveinket az alábbiakban soroljuk fel:

A tervezett megoldás egy nyomott térérzetű vasbeton dobozba, mintegy börtönbe zárja a rommezőt, melyet eddig a magyarság, és az idelátogató külföldi vendégek a „székesfehérvári romkert”-ként ismertek. Az alagsorba kényszerített romterülethez a szomszéd ház pincelépcsőjén át lehet eljutni. Ez inkább taszítja, mint hívja az ide érkező látogatókat. Ebben a gépészeti berendezésekkel magas költséggel üzemeltetett, nyomasztóan alacsony belmagasságú, energifaló bunkerben az egykori monumentális bazilika alaprajza csupán részleteiben látható, így az semmitmondó kövek halmazává esik szét, holott a romok jelentősége csak az egész terület egyszerre történő áttekintésével nyer értelmet.

A felszabdalt vasbeton lemez rendetlen „oszlopperdeje” és a Bazilika padlószintje fölé emelt járósáv kuszasága káosszá silányítja az egykori koronázó templom fenséges térszerkezetét. A súlyos földémet alátámasztó közel 200 vasoszlop alapozása újra visszavonhatatlan károkat okozna a rommező még megmaradt falmaradványaiban, akárcsak a korábbi, elvetélt kísérletek.

A vasbeton doboz tetejére megálmodott, „városi tér”-nek nevezett burkolt felület, amely az EMLÉKHELY szerepét kívánja betölteni, a szakralitást teljes mértékben nélkülözi, semmilyen formában sem idézi meg a „Hely Szellemét”, amely a királysírok bemutatásához és a megfelelő tiszteletadáshoz elengedhetetlen. A tér funkciója tisztázatlan, használata kegyeletsértő, hosszú lépcsősorral tervezett lehatárolása bizonytalan a belváros legforgalmasabb gyalogos útvonala mentén, a nyári állapota elviselhetetlen lenne. A kőburkolat didaktikus rajzolata a környezet egyetlen pontjáról sem értelmezhető.

A turisztikai látványosságnak is szánt mű közterületi kapcsolata kidolgozatlan, főbejárata nincs, és a terv nem gondoskodik az emlékhely közelében a látogatók fogadásához szükséges parkolóhelyek létesítéséről sem.

